

Nr 294.

Av herr **Eklund** m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statliga vägorganisationen samt vissa vägväsendet berörande anslagsfrågor.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 224 angående den statliga vägorganisationen framläggas förslag, som i enlighet med riksdagens tidigare principbeslut innebära en fullständig omläggning av den lokala vägförvaltningen. Propositionen innebär även nya anställningsförhållanden för de nuvarande vägdistriktens personal. En del av denna personal synes tyvärr icke kunna beredas plats i den statliga vägorganisationen, och bland dem, som kunna beredas fortsatt anställning vid det allmänna vägväsendet, torde många få vidkännas en icke oväsentlig löneminskning, om propositionens förslag bifallas oförändrade. Så torde väl fallet bli för flera av vägmästarna, som föreslås bli placerade i lönegrad A 13 och Eo 13. Departementschefen föreslår visserligen, att i särskilda fall vägmästare må kunna placeras högst två löneklasser över lönegradens högsta. Detta torde dock icke för alla fall vara tillräckligt för att vederbörande skola undgå att råka ut för löneminskning genom att staten övertager vägväsendet.

Ännu ogynnsammare synes det te sig för kassörerna i de nuvarande vägdistriktet. Enligt 1938 års sakkunniga voro vid årsskiftet 1940/41 omkring 110 kamerala tjänstemän anställda hos vägdistriktet. Flertalet av dessa torde ha fast anställning som kamrerare eller kassörer. De lära knappast ha utsikt att vinna anställning som kamrerare vid de statliga vägförvaltningarna, och då endast en kassör skall tillsättas i varje län, synes flertalet gå miste om fortsatt anställning vid vägväsendet åtminstone mot en avlöning, som någorlunda svarar mot den de uppbära hos vägdistriktet. Även de, som kunna vinna anställning som kassörer hos de statliga vägförvaltningarna, synas i allmänhet få vidkännas en större eller mindre lönesänkning enligt propositionen, vari föreslås, att kassörerna hos vägförvaltningarna skola löneplaceras i Eo 11. I likhet med vad som framhålles i vissa yttranden anse vi denna löneplacering vara väl låg för dessa befattningar.

I likhet med departementschefen vilja vi till sist erinra om att statsmakterna tidigare vid förstatligande av enskild eller kommunal verksamhet sört för att tjänstemän, som övergått till statstjänst, icke behövt vidkännas löneminskning samt att i fall, där anställning icke kunnat beredas, vederbörande erhållit ersättning. Det synes så mycket mera befogat att så sker beträffande tjänstemän hos vägdistriktet, eftersom deras anställning och löneförmåner hos vägdistriktet i allmänhet måste anses ha blivit av staten godkända, ge-

nom att kostnaderna därför efter granskning godkänts som statsbidragsberättigade.

Under framhållande av att enligt vår mening ersättning till övertalig personal icke bör begränsas till endast särskilda undantagsfall och med hänvisning till det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att lämna Kungl. Maj:t befo-
genhet att vid inplacering i löneklass av här ifrågavarande
befattningshavare medgiva sådana lönetillägg att befattnings-
havarna skyddas mot löneminskning samt att Kungl. Maj:t
måtte till nästkommande riksdag inkomma med förslag till
skälig ersättning till dem av vägdistriktens personal, som vid
statens övertagande av vägväsendet icke kunna beredas fort-
satt eller annan motsvarande anställning.

Stockholm den 22 maj 1943.

Anton Eklund.

Carl Eriksson.

F. O. Ericson,
Boxholm.

Lage Svedberg.

Oscar E. Mattsson.

Karl Aug. Johanson.

Emil Näsström.